

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **J. H.** skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i inne;

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 2024 r. wniosku obrońcy o zasądzenie na rzecz skazanego J. H. kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym;

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz J. H. kwotę

3 600,00 zł (trzy tysiące sześćset złotych), tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej skazanemu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z 21 września 2023 r. sygn. akt IV KK 460/22 kasację Prokuratora Regionalnego w Katowicach wywiedzioną na niekorzyść J. H., skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i inne - pozostawił bez rozpoznania (pkt 1 postanowienia).

Adwokat J. P. jako obrońca J. H. wniosła o zasądzenie kosztów obrony udzielonej skazanemu w postępowaniu kasacyjnym w wysokości 7 200 zł., oświadczając, iż koszty te obciążają skazanego z tytułu wynagrodzenia adwokata w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy J.H. o zasądzenie kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Wobec rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego z dnia 21 września 2023 r. sygn. IV KK 460/22 oraz w świetle treści wniosku obrońcy skazanego – adw. J. P. o zasądzenie kosztów obrony udzielonej skazanemu w postępowaniu kasacyjnym, należało zasądzić od Skarbu Państwa wskazaną kwotę, w sposób, o którym mowa poniżej.

Zgodnie z art. 637a k.p.k. do kosztów postępowania kasacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach postępowania odwoławczego, chyba że ustawa stanowi inaczej. W tej sprawie zastosowanie znajduje art. 636 § 1 k.p.k., który przewiduje obciążenie Skarbu Państwa kosztami procesu za postępowanie odwoławcze, jeżeli środek odwoławczy pochodzi wyłącznie od oskarżyciela publicznego i nie został uwzględniony. W świetle przebiegu postępowania w niniejszej sprawie, na gruncie ww. regulacji to Skarb Państwa ponosi koszty postępowania kasacyjnego, które w odniesieniu do skazanego J. H. zakończyło się pozostawieniem kasacji oskarżyciela publicznego bez rozpoznania.

Podstawę prawną do ustalenia wysokości wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem jednego obrońcy, stanowią przepisy ustawy z dnia 26 maja 1982 r.

- Prawo o advokaturze (tekst jednolity Dz.U.2022.1184 ze zm.) oraz przepisy aktualnie obowiązującego rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie,

tj. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (tekst jednolity Dz.U.2023.1964 ze zm.).

Opłaty za czynności adwokackie, zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze, ustala umowa z klientem. Umowa taka natomiast jest wiążąca tylko w relacji pomiędzy obrońcą będącym adwokatem i jego mocodawcą. Ustalona tam wysokość opłat za czynności adwokackie nie musi stanowić podstawy zasądzenia przez sąd poniesionych przez tę stronę kosztów

zastępstwa prawnego. W rozpoznawanej sprawie nie jest więc ona dla Sądu Najwyższego wiążąca.

Z treści regulacji zawartej w § 15 ust. 1 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, opłaty stanowiące podstawę zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego i kosztów adwokackich ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych określonych w rozdziałach 2-4, z czego wnosić należy, że są one podstawą do ustalenia wynagrodzenia.

Wnioskodawca domagał się zasądzenia tytułem uiszczenia kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy w postępowaniu kasacyjnym kwoty 7 200 zł. Wskazana powyżej kwota jest jednocześnie, w obowiązującym porządku prawnym, maksymalną możliwą do zasądzenia kwotą opłat za czynności adwokackie przed organami wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych. W orzecznictwie słusznie przyjmuje się, iż Sąd może kontrolować wysokość żądanego przez stronę wynagrodzenia adwokata w zakresie przekraczającym stawki minimalne, określone w przepisach wskazanych w rozporządzeniu, przy czym kontrola ta dokonywana ma być przy uwzględnieniu rodzaju i stopnia złożoności sprawy oraz nakładu pracy obrońcy lub pełnomocnika (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 23 marca 2011 r., sygn. I KZP 1/11, a także: postanowienie Sądu Najwyższego z 8 czerwca 2022 r. sygn. V KK 306/21).

Uwzględniając powyższe, mając na względzie okoliczności sprawy, przebieg postępowania przed Sądem Najwyższym oraz treść wydanego przezeń orzeczenia, a przy tym zważając także na całokształt skonstruowanej przez obrońcę odpowiedzi na kasację i nakład pracy związany z jej przygotowaniem, zasadnym jest w tej sytuacji przyznanie kwoty stanowiącej równowartość trzykrotności minimalnej stawki za obronę w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawach karnych (§ 11 ust. 2 pkt 6 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości), tj. kwotę 3 600 złotych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu

[PGW]

[as]

